SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 18 December** **No. 51.**

PARAMARIBO, 17 DECEMBER 1859.

Heden namiddag is alhier aangekomen, eene barkas, met den gezagvoerder NOAH BAISLES en acht schepelingen van de Eng. bark *Charlotte* van Guernseij. — Dit schip is op ongeveer vier honderd vijftig mijlen afstands van deze plaats tengevolge van zware lekkagie verlaten geworden en was in ballast gezeild uit Rio Janeiro, met bestemming naar de Kaap Verdische Eilanden.

Wij hebben reeds vroeger de aandacht onzer lezers gevestigd op het nut eener koloniale bibliotheek alhier, en de medewerking van alle belangstellende ingezetenen ingeroepen, tot de daarstelling eener zoo wenschelijke inrigting als de hier bedoelde. Het doet ons genoegen thans te kunnen melden, dat deze zaak eene ruime behartiging heeft mogen erlangen, zoodat dezer dagen een Catalogus in het licht is gegeven, welke in de daad kan gezegd worden, eene verzameling aan te bieden, die den onderzoekenden lezer de schoonste gelegenheid tot wetenschappelijk onderzoek en geschiedkundige nasporingen verschaft.

De rangschikking der werken is zeer gelukkig te achten zijnde dezelve in de volgende hoofdafdeelingen verdeeld, die den bezoeker de taak van het zoeken regt gemakkelijk maken, terwijl de titels der boeken elkander, zooveel mogelijk in chronologische orde, opvolgen, t. w.:

- A. *Encyclopaedie, — Verslagen van Maatschappijen en Genootschappen, — Jaarboeken en Tijdschriften.*
- B. *Bibliographie.*
- C. *Aardrijkskunde, Land- en Volkenkennis, Reisbeschrijvingen.*
- D. *Geschiedenis en Oudheidkunde.*
- E. *Staatkunde en Staathuishoudkunde.* *Regtsgeleerdheid en Wetgeving.* Kolonisatie. Emancipatie.
- F. *Godgeleerdheid en Kerkelijke Geschiedenis.*
- G. *Taal- en Letterkunde. Fraaije Kunsten. Onderwijs en Opvoeding.*
- H. *Geneeskundige Wetenschappen.*
- I. *Wiskundige en Natuurhistorische Wetenschappen.*
- K. *Landbouw, Nijverheid, Handel, Scheepvaart.*
- L. *Land- en Zeekaarten, Plattegronden, Teekeningen enz.*

«Ook de omschrijving der boeken is met veel zorg geschied, waardoor de Catalogus, zoo als de *Algemeene Konst- en Letterbode* te regt aanmerkt, eenige bibliographische waarde heeft en als de grondslag voor eene bibliographie onzer West-Indische bezittingen kan beschouwd worden.»

Wij ontleenen aan gemelde *Konst- en Letterbode* nog het volgende:

«Mist men hieronder al eenige groote kostbare werken (de inkomsten gedoogden die groote uitgave nog niet) men treft hier toch onder de noodzakelijkste werken over de West-Indische bezittingen, vele hoogst zeldzame boekjes aan, belangrijk voor de geschiedenis der Nederlanders in die gewesten; zoals de *Pertinente beschrijving van Guiana*, 1776; van *Berkel's Voyagien na de Colonie van Suriname*, 1695; *Waerachtich verhael van de overwinning van Permeriba*, 1667, enz. Van niet minder belang is de *Verzameling van journalen van de gouverneurs van Suriname* in 23 folio deelen, in handschrift; de verzameling oude *Surinaamsche couranten*, de verzameling *Octrooijen der West-Indische Compagnie* en vele andere boeken en boekjes die men elders te vergeefs zoekt. Niet minder opmerking verdienen in dezen catalogus de bijna volledige verzameling van Nederlandsche geschriften over *Slavernij en emancipatie* en over *Kolonisatie* in West-Indie, zoo ook de collectie van werken en brochures over *Kultuur en bereiding van suiker, koffij, indigo,* enz, kortom, de bibliotheek komt ons voor aanvankelijk aan haar doel te zullen beantwoorden, zoo als dat in de voorrede van den catalogus is uitgedrukt: bevordering en verbreiding van wetenschappelijken zin in Suriname.

«Maar de bibliotheek is nog verre van volledig, en niemand is daarvan meer overtuigd dan de ijverige *Commissie van beheer*. Daarom roept zij, in de voorrede voor den catalogus voor deze jeugdige inrigting, de medewerking in van allen die belang in Suriname stellen; alle geschenken, hoe gering ook, van boeken, brochures, handschriften, kaarten, inzonderheid van die welke betrekking hebben tot de geschiedenis, de geographie of den landbouw van de Nederlandsche West-Indische bezittingen en naburige landen, zullen in dank, door haar, worden aangenomen.»

Waar doel en strekking zoo nuttig zijn, achten wij alle verdere aansporing tot deelneming overbodig en vermeenen te kunnen volstaan, met deze inrigting onder de welwillende aandacht onzer medeburgers te brengen.

Het nieuws uit Europa per mail ontvangen gewaagt van geene bedeidende verandering in den algemeenen staat van zaken. — Wij ontleenen aan onze berigten, het volgende betreffende Nederland en andere staten:

»De Spoorwegdiscussien in de Tweede Kamer zijn in vollen gang. Wáár zullen wij beginnen, wáár eindigen, om eene schets te geven van die debatten. Flaauw begonnen, worden zij levendiger met den dag; de politieke kleur komt steeds helderder voor den dag; vrienden staan tegenover vrienden, vijanden drukken elkander broederlijk de hand; het is een schouwspel, bedroevend voor hem, die inderdaad nog droomde van hechte waarborgen, die de parlementaire regeringsvorm zou geven, verkwikkend voor den meest ingekankerden hypochondrist. Het is een Steeple-chase van locale belangen nu; tegelijk, bij sommigen een Steeple chase naar.... de ministeriële portefeuille! Wij vermeten ons niet een schets, hoe ruw ook van de debatten geven. Het is eene onmogelijkheid, want men zou in eindelooze herhalingen moeten vervallen.

Niet onjuist, overigens, is de algemeene indruk geschetst, dien de debatten op het toehoorend publiek maken, in een brief uit den Haag aan de *Kamper Courant*, voor zooveel namelijk die brief zich niet verlaagt tot personaliteiten, waardoor de humor van 't stuk werkelijk nadeel lijdt. Ziehier de zinsneden waarmede wij ons volkomen vereenigen. »Ik voer u thans van de Fransche opera naar de opera op het Binnenhof; het stuk, dat daar opgevoerd wordt, is van den zonderlingsten aard; het heet RAIL LERIE; het heeft wel een bepaald onderwerp: de *rails*, maar er is in 't geheel geen eenheid in het stuk, noch wat handeling, tijd of plaats betreft; het wordt uitgevoerd door niet minder dan 72 acteurs uit verschillende oorden des lands; ieder zingt zijn eigen aria, en brengt zijn eigen instrument mede.

»Daar zijn wel een paar geheime orkestmeesters, maar die slechts met enkele acteurs gerepeteerd hebben, en welker repetities in diep geheim zijn geschied. Wat ook de uitwerking van het geheel niet bevordert, is, dat vele acteurs nu in eene geheel andere rol optreden, dan die zij tot hiertoe vervuld hebben; de soprano is een tenor geworden, de tenor een bas en zoo omgekeerd. Wat kan daaruit worden? Het meest mishaagt nog de locale muziek, waartusschen geen harmonie te brengen is, want men mag op de plaats zelve die locale aria's mooi vinden, zij mishagen aan het kunstgevoel van den fijnen en geoefenden hoorder.

»Gij zult mij niet vergen, dat ik u den indruk meld, dien ieder acteur mij geeft, want ik wil u wel bekennen, dat de krassende gorgels, die ik soms moet hooren mij wel eens uit de loge drijven."

En hiermede stappen wij van de Tweede Kamer af, die op weinige eervolle uitzonde-

De Fransche Moot
OF
NAPOLEON III EN ENGELAND.

Crimes come at last home.

(*Vervolg van No. 50.*)

Niets natuurlijker alzoo dan dat Napoleon, die met dit doel voor oogen met ongeduld de eerste de beste gelegenheid verbeidde om zijne voorgenomene taktiek jegens Rusland, Oostenrijk en Engeland ten uitvoer te kunnen leggen, al dadelijk na het ontstaan der Oostersche kwestie ijverig in de weer was, Engeland over te halen om gezamenlijk, zoo het heette, Rusland tot zijnen pligt terug te brengen en aan diens voor het evenwigt van Europa zoo gevaarlijk streven naar het overwigt in het Oosten, voor goed paal en perk te stellen.

En Engeland, dat reeds sedert lang de berekening gemaakt had, dat het, alles wel beschouwd, behalve wegens beweegredenen van staatkundigen aard, inzonderheid voor zijnen handel niet onvoordeelig zou zijn, ten gunste van Turkije, dat bij eene beduidende consumtie kittel weinig voortbrengt, der noode de goede verstandhouding met Rusland ten offer te brengen, alwaar immers handel en nijverheid integendeel zulk eene verbazend hooge vlugt genomen hadden, dat zijn wereld-monopolie daardoor te eeniger tijd gevaar kon loopen, Engeland, hoewel gestemd door een parlement, waar in staatsdienst vergrijsde diplomaten en mannen van rijpe ervaring zitting hadden, viel maar al te vaardig in den strik, welken de betrekkelijk jeugdige Keizer het zoo behendig gespannen had. En Engeland, dat voor geene geldelijke of zedelijke bezwaren teruggedeinsd was, om Rusland onder het eerste Keizerrijk, ten nadeele van Turkije te versterken, ten einde het in staat te stellen met des te meer kracht den worstelstrijd met Napoleon den Eerste vol te houden, datzelfde Engeland biedt thans met ligtzinnig voorbijzien van de gulden spreuke der wijsheid *respice finem*, wederom eene nieuwe proef van hare eerlijke, echt christelijke staatkunde aan, door in vereeniging met Frankrijk en natuurlijk achter het masker van regt en billijkheid, eene expeditie naar de Krim te zenden, met oogmerk om door kracht van wapenen, Ruslands gevaarlijken invloed in Europa in het algemeen en in het Oosten in het bijzonder eenen gevoeligen knak toe te brengen. Ondertusschen verheugt zich Napoleon over het welslagen zijner diplomatische bedrijvigheid, welke het Engelsche ministerie tot dien in de gevolgen onberekenbare staatkundigen misslag verleid heeft, en terwijl de strijd zelf hem dit viervoudig voordeel oplevert:

1o. afrekening met Rusland wegens achterstallige schuld van het eerste keizerrijk dagteekenende, te kunnen houden; 2o. de meerderheid van den Franschen soldaat boven den Engelschen te doen uitkomen; 3o den schrik der Fransche wapenen weder voor het eerst na langen tijd van diepen sluimer te verspreiden; 4o. zijnen eigen invloed aanmerkelijk te versterken, — mag hij zich na den afloop allezins geluk wenschen, dat, wat de hoofdbedoeling betreft, de uitkomst ook ten deze zijne verwachting zelfs overtroffen heeft. Want ofschoon, hetgeen zeker de hoofdbedoeling was, deze oorlog Rusland van Engeland bepaaldelijk vervreemd had, was dezelve integendeel door de slimme wijze, waarop Napoleon hangende het sluiten van den vrede boven Engeland den grootmoedige gespeeld had, het middel geworden, om de vriendschappelijke toenadering tusschen de beide Keizers te bewerkstelligen. Dan hebben wij er nog niet eens van gesproken hoe hij ook in eene nevenbedoeling, namelijk door dezen oorlog den vriendschapsband tusschen Rusland en Oostenrijk losser te maken, in geenen deele gefaald had; iets wat zich bij de ophanden zijnde vertooning van het 2de bedrijf van ons drama maar al te duidelijk openbaarde.

Naauwelijks had toch het zwaard een drietal jaren in de schede gerust of de staatkundige gezigteinder werd wederom langzamerhand somber en duister, tot dat het eindelijk eene droevige zekerheid werd, dat het wegens de *Italiaansche nationaliteit*, tot eene openlijke vredebreuk tusschen Oostenrijk en Frankrijk gekomen was, en Fransche krijgsbenden reeds gereed stonden zich aan de zijde der Sardinische troepen tegen Oostenrijk slagvaardig te maken.

De vreeselijke strijd neemt eenen aanvang; hij wordt van weerskanten met hevigheid en verbittering gevoerd. En terwijl het onder den eersten Napoleon voor 63 jaren in dezelfde landstreek Montenotte geweest is, waar hij, door eene eerste luisterrijke overwinning op de Oostenrijksche armee, volgens zijne eigene verklaring, voor het eerst op de gedachte kwam, dat hij geroepen was, om Europa's lot te regelen; zoo was het nu bij Montebello, waar de Oostenrijkers onder hem den tweeden Napoleon, de eerste gevoelige nederlaag leden en hij zich reeds bij voorbaat nopens den afloop ook van dezen oorlog de gunstigste verwachting durft voorspiegelen. En dat hij ook hier weder geen ijdele luchtkasteelen gebouwd had, werd door den uitslag maar al te zeer bewaarheid. De eene overwinning volgt op de andere, de Oostenrijkers trekken al verder en verder terug. Doch wat gebeurt? Nadat er, na den zegepralenden intogt van het Franco-Sardinisch leger in de hoofdstad van het Lombardisch-Venetiaansch Koningrijk, in de politieke kringen, ja overal van niets anders sprake is dan van de verschrikkelijke toebereidselen, welke in Frankrijk gemaakt worden, om den vermaarden vesting-vierhoek Peschiera-Verona-Mantua-Legnago te belegeren, verspreidt zich plotseling de ongeloovelijke tijding, dat er tusschen de oorlogvoerende partijen een stilstand van wapenen gesloten is; eene tijding die spoedig door eene andere van niet minder verblijdenden aard gevolgd wordt, dat namelijk de Keizers te Villafranca den althans voorloopigen vrede gesloten hebben.

Hoe meer er iets nopens de grondslagen van den vrede tusschen Frankrijk en Oostenrijk uitlekt, hoe meer het verrassende zich laat verklaren, hoe meer, in een woord, deze onverwachte wending der zaken hare oplossing vindt. Had toch Napoleon in de Oostersche kwestie den grootmoedige tegenover Rusland gespeeld, in niet minder gunstig daglicht vertoonde hij zich thans tegenover Oostenrijk; en zijn jeugdige Keizer, die in het praugen van den nood zich tot zijne bondgenooten wendende door Ruslands Vorst op dezelfde wijze behandeld werd, als hij zich in de Oostersche kwestie jegens hem gedragen had, van Pruissen niet alleen geen anderen troost ontving, dan hij bij den bestandigen wederkeerigen naijver kon verwachten, maar bevendien dezer mogendheids zijdelings de hem welgezinde Duitsche midden-Staten in bedwang zag houden, en eindelijk door Engeland, in weerwil van de schoonste beloften voor het uitbreken van den oorlog gegeven, jammerlijk in den steek gelaten werd; de jeugdige Keizer van Oostenrijk aarzelde niet lang om de in de gegevene omstandigheden en bij den toenmaligen stand van zaken waarlijk gematigde voorstellen van zijnen magtigen tegenstander aan te nemen, een besluit waarover hij, zelfs bij het verlies van de helft zijner Italiaansche provincien voortdurend meer reden had zich te verblijden, al naar mate hij met de vriendschaps-

ringen na; ons herinnert aan den tijd, toen elk gewest en elke stad hunne afgevaardigden naar den Haag zond, om zijne particuliere belangen te behartigen.»

De *Geneeskundige Courant* deelt het volgende mede:

«De heer Vries, bijgenaamd de zwarte doctor (eene valsche benaming, omdat hij noch doctor, noch zwart is), heeft met een zekeren heer Labbé Rocquet een accoord gesloten, waarvan de inhoud blijkt uit het volgende reçu: »Ontvangen van den heer Labbé Rocquet de somma van 2000 fr., in afkorting eener som van 4000 fr., overeengekomen voor de genezing der kanker, waarmede de heer Labbé is behebt. De andere 2000 fr. zullen worden betaald, nadat de kuur door mij zal voleindigd zijn. Parijs, enz.» Nadat de patiënt, zonder door Vries genezen te zijn, was gestorven, eischten de erfgenamen van den heer Vries de 2000 *francs* terug, zich grondende op de niet vervulling der voorwaarde, die Vries bij het contract had op zich genomen. Deze heeft echter geweigerd, de som te restitueren, maar wilde wel zoo goed zijn, van de andere 2000 fr. afstand te doen.

De regtbank van burgerlijke zaken der Seine heeft Vries veroordeeld tot teruggave der 2000 francs en in de kosten.»

Men schrijft uit Rome, dat de Paus nog steeds voortgaat met zijne adhaesie te schenken aan de voorstellen van den hertog de Grammont, en dat ten behoeve van den Kerkelijken Staat thans een burgerlijk wetboek en strafwetboek wordt ontworpen, geheel en al geschoeid op de leest der Fransche strafwetboeken. Men voegt er bij, dat de Paus geneigd zou zijn, om de tegenwoordige Fransche constitutie aan te nemen met inbegrip zelfs van het algemeen stemregt. Er is ook sprake van eene algemeene amnestie.

De toestand van Hongarije baart aan de Oostenrijksche regering voortdurend groote zorg. De nationale partij, welke zoo talrijk is in het land, telt hare leden zoowel onder de eigenlijke Hongaren, als Duitschers en mannen van andere natien, die in Hongarije zijn gevestigd. Men heeft van zekere zijde gepoogd de bedoelingen dezer partij verdacht te maken, door haar beurtelings te noemen: conservative, oud conservative, Petrovische partij en andere benamingen meer. Hierdoor is echter geen verdeeldheid onder haar ontstaan. Steeds heeft die partij het doel vaster voor oogen gehouden en nog heden, gelijk voor tien jaren, streeft zij naar een en hetzelfde doel. Zich houdende binnen de perken der wettelijke bepalingen hopen zij, door de gebezigde middelen, de verwezenlijking te aanschouwen van hunne vurigste wenschen: dat Hongarije eenmaal weder tot den ouden trap van glans gerake. Daar het echter zeer te vreezen is, dat deze wensch te vergeefs wordt geslaakt, ducht men nog voor iets anders namelijk dat de Hongaren, zich teleurgesteld ziende, het oog zullen slaan op hunne vroegere landslieden, de bewoners van Lombardije, die thans tot Sardinie behooren. Tot heden houdt dit gewigtig onderwerp slechts hoofd en harten bezig, wordt door de regering niets gedaan, om den zoo zeer verslapten band, welke Hongarije aan het overige gedeelte des rijks verbindt, te versterken, dan zal niet hoofd en hart, maar de hand zich eene oplossing der bezwaren pogen te verschaffen. Men wil weten, dat de terugroeping van den Heer v. Hubner daarmede in verband staat.

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur!

Met belangstelling las ik in uw geacht blad van 11 Dec. 59, de annonce over de verbeterde Suikerbereiding met open ketels van den heer Ellis op plant. *Goudmijn*. Veroorloof mij een paar bescheiden vragen tot opheldering van punten welke niet duidelijk zijn opgegeven.

No. 1. Hoeveel kilo's wegen die vaten Suiker welke zeven duizend gallons rietsap produceren?

No. 2. Is het bijkoken der Mallassie *geheel* daarin begrepen?

No. 3. Waardoor worden de onkosten verminderd? Dat de hoeveelheid Suiker vermeerdert doordien de qualiteit verbetert, is eene daadzaak daar is ook getuige van; was volkomener cristallisatie produceert minder Mallassie.

Ten vierde veroorloof mij de vraag of die blijkbaar betere qualiteit Suiker, op vreemde markten hooger prijs erlangt, als op onze markt, daar de Amsterdamsche makelaars ten faveure van den Raffinadeur dikwerf zeer partijdig zijn? Zoude Professor Muller te Utrecht hierop ook influenceeren, die zegt dat het geen Suiker te noemen is wat Suriname op de markt brengt, zoo slecht is ze.

Ofschoon de voorn. methode van den heer Ellis ten volle aanbeveling verdient zelfs ook dan wanneer men de Mallassie niet overkookt, ben ik zoo vrij hier te laten volgen een vergelijk der opbrengst van zeven duizend gallons rietsap ten mijnent.

Zeven rietbakken goed geladen produceeren 7000 gallons sap.

hiervan wordt gekookt twaalf testen Suiker à 120 gallons.

deze twaalf testen Suiker geven vier vaten Suiker à 1500 pond. netto en 350 gallons Mallassie.

De Suiker wordt lang getrokken.

Is nu de quantiteit Suiker en Mallassie zamengenomen *meerder* bij den heer Ellis? Zulks is mij nog niet bewezen, gesteld dat de vaten Suiker van *Goudmijn* even zwaar wegen.

Men versta mij wel dat ik geenzins als leermeester hier optreden wil; ik herhaal dat de Suiker van *Goudmijn* verre superieur in qualiteit is van alle die in de Kolonie tot heden bereid wordt, doch door vergelijkingen van verkregen resultaten en het doen van nasporingen gemakt men dikwerf tot nieuwe uitkomsten; duid mij de vergelijking dus ten goede, daar het immers wel eens plaats vindt op een gastmaal dat ieder een gevoelt: „er moet toch een toast gedronken worden..." maar 't gebeurt niet; als ieder een dan zwijgt, wangt eindelijk een der minste gasten het woord op te nemen, die zich dan gelukkig gevoelt als hij onmiddelijk door een treffend, veel fraaijer toast! weêr in de schaduw komt.

Suriname
Dec, 1859. *Een Suiker Direkteur.*

SNIPPERTJES,

Uit mijne Portefeuille.

NIEUWE SERIE.

REISONTMOETINGEN VAN

ROBBERT NIKKER,

DOOR

W. E. H. WINKELS.

XVII.

De Jagt — De jeugdige Moeder. — De voorbereidingen tot het Pousen.

29 October.

Door de terugkomst der jagers en de belangrijke vangst die zij mede bragten, heerschte er eene groote levendigheid in het kamp, het uur van vertrek, was daardoor verloopen, wij hadden eenige pligtplegingen te maken, immers, de jagers bragten ons een der schoonste *Pouwiezens*, en die attentie werd met een extra borrel, beloond.

Nu verzocht de Heer Coster hen spoed te maken en allen gingen vlug en vrolijk aan het inpakken, zoodat wij, nog voor 7 ure afvoeren.

Na één uur varens, kwamen wij aan eenige granietachtige steenen, die bijna de geheele breedte van de rivier versperden, doch voor onze blikken een heerlijk schoon tooneel opleverden. „De steenmassa's lagen daar als een opgetrokken muur, doch de stroom had, de hemel weet in hoeveel eeuwen tijds! met zijne, alles verdringende reuzenkracht, ook hier, de door elkander geslingerde blokken zoodanig verschoven, dat er eenige smalle openingen waren ontstaan, waar de Indiaan met zijn smalle *kano* doorheen kon — tevens had de altijd werkende natuur, de bovenvlakte en de voegen dier steenen, zoodanig verweerd, dat er genoegzaam teelaarde was gevormd, waarin wij nu onderscheidene boomen zagen staan; *mossen* en *varens*, groeiden aan hun voet — de prachtigste *parasieten*, sierden de twijgen en weelderige *lianen* slingerden zich van uit het gebladerte, naar den oever — een troep geele kleine aapjes (de *Cebus Scireus*) dartelde in het groen, doch ging, op onze nadering, onder een scherp gefluit, dat door een stootend geluid van „*kil-i-co! kil-i-co!*" gevolgd werd, op de vlugt. — Ik ontdekte er een paar wijtjes met jongen bij, die de kleinen boven de heup in den arm dragende, den troep volgden.

Voordat wij, door de nauwe opening der steenen doorgingen, liet mijn togtgenoot een paar stukken van dezelve afslaan, welke handeling mij voorkwam, in het gevoel der Indianen eene heiligschennis te zijn. — Zij zagen ons, geloof ik, voor 19e-eeuwsche beeldstormers aan, die het altaar der natuur, het waarachtige *Heilige der Heiligen* zouden sloopen, als er maar goud bij te verdienen was. — Ook in mij, kwam iets onaangenaam treffends op; — de holle klank der mokerslagen weergalmde zoo vreemd, zoo akelig, op die plek terug, — het was mij of de beschaving ook hier alweer haar voet gezet had, om slaven boeijen te smeden, voor de vrijheid der natuur. — Terwijl het onderzoek voortduurde, griffelde ik met een ijzeren voorwerp in een der steenen het woord: „Nederland" ter herinnering, dat alhier eindelijk een blik geworpen was van belangstelling niet door *Nederland*; — niet door hen, die in naam des Konings alles verpligt zijn in het werk te stellen, tot ontwikkeling van het geheel, — maar door een paar eenzame reizigers die hoogst waarschijnlijk gelijk alles, wat gunstig over deze Kolonie denkt, zullen versmoren door den gang des tijds en in den stroom der verkeerde zamenstelling, die alhier alles vernielt — de slagen hadden nutteloos geklonken, er was niets gevonden. — De togt ging nu door de steenopening dóór, ofschoon dat vele moeijelijkheden opleverde — dikwerf hadden wij slechts twee voeten diepte; wij strandden, dan ook wel eens, doch waren door de vlugheid der Indianen, er spoedig weder af.

Om elf ure in den morgen, kwamen wij bij eene groote zandbedding waar tusschen de stroom eene geul gegraven had, van eenige voeten breedte. — Hier ontscheepten wij, om op

---

pelijke, ja broederlijke bedoeling bekend werd; welke eenige *bevriende* mogendheden gedurende den oorlog bij tijd en wijle ten zijnen opzigte ruiterlijk uitgesproken hadden.

Inzonderheid was dit met Engeland het geval geweest, en *edel* mag in waarheid de rol genoemd worden, welke dit land als naar gewoonte in de Italiaansche kwestie speelde.

Wel had het toch, op den toon van hooge ingenomenheid met zijnen jongen bondgenoot, diens regering, bij monde van Lord Malmesbury, tot den strijd aangemoedigd, door Frankrijk min of meer te dreigen en niet onduidelijk te laten doorstralen, dat het bij eene eventuele uitbarsting van den oorlog, hare zijde zou kiezen, wat lord Palmerston zelf niet schroomde dien edelen lord en de regering in de zitting van het Huis der Gemeenten op 21 Julij ll. onbewimpeld te verwijten, maar dat het Engelsche gouvernement niettemin in de werkelijkheid onveranderlijk getrouw aan zijne staatkunde jegens het buitenland in het algemeen gebleven was dat het inzonderheid zijne staatkunde jegens Oostenrijk niet verloochend had, welke, om dit in het voorbijgaan op te merken, geene andere strekking heeft, dan om dit rijk, niet alleen van zijne Italiaansche staten maar ook van Hongarije te berooven, en dusdoende zijne krachten zooveel mogelijk te versnipperen, welke strekking der Engelsche politiek jegens Oostenrijk reeds in 1848 zonneklaar op den voorgrond trad en nu nog zeer onlangs door Disraëli in eene zitting van het Huis der Gemeenten van 28 Julij ll. streng gegispt en teregt als een groote staatkundige feil gebrandmerkt werd; maar dat nu seggen wij, de Britsche staatkunde jegens de Oostenrijksche monarchie nog altijd geen ander doel beoogde, hieromtrent bleef waarlijk niet de geringste twijfel over, hoe dringender de Engelsche bladen, door de regering geïnspireerd, Oostenrijk op huichelachtigen toon den schijnbaar zoo welgemeenden raad gaven, om zich in zijn waarachtigen belang hoe eer hoe beter van zijne Italiaansche provinciën te ontdoen, en toen het na den vrede ten overvloede bekend werd, dat Engeland, de bevriende mogendheid, in vereeniging met Pruissen (ofschoon deze laatste mogendheid dit bij monde van haren minister van buitenlandsche zaken, v. Schleinitz, heeft trachten te ontkennen), het aan de noodige stappen niet had laten ontbreken, om het daarheen te brengen; dat Oostenrijk van zijn Lombardisch Venetiaansch koningrijk geheel en al had moeten afstand doen.

Van daar dan ook, dat de uitwerking, die Napoleon zich weder van dezen oorlog beloofd had, niet achter gebleven zijnde, Oostenrijk nu niet alleen, hetgeen immers het hoofddoel was, van het trouwloos Engeland bepaaldelijk vervreemd, maar ook zijne houding tegenover Pruissen oneindig koeler geworden is, terwijl Napoleon zelf er bovendien bij wijze van gunstige tegenstelling, deze gewenschte vruchten van heeft mogen plukken, dat de bij den eersten opgopslag allezins bevreemdende verschijning zich ook nu weder, even als na afloop der Oostersche kwestie, herhaald heeft; dat namelijk door zijne grootmoedige handelwijze ten opzigte van zijnen vijand, de banden der vriendschap tusschen de beide keizerstaten inniger en naauwer dan ooit te voren toegehaald zijn, getuige het *geheim* vredestractaat van Villafranca, waarin behalve dat het geheel een zeer vijandige geest tegen Engeland ademt, onder anderen met het oog op eene eventuele verdeeling van het Oosten, de volgende belangrijke beschikkingen moeten genomen zijn, te weten, dat aan Frankrijk het door den eersten Napoleon reeds zoo vurig begeerde Egijpte, aan Oostenrijk bij wijze van schadeloosstelling de Donau-Vorstendommen aan Rusland, om ligt te bevroeden redenen, de streken ten Zuid-Oosten der Zwarte Zee zullen toegekend worden.

Doch aangenomen, dat er ten dezen eenige overdrijving bestaat, dit staat vast, dat er een geheim tractaat tusschen hen beiden *bestaat* en dit weten wij ten overvloede uit echte bronnen, dat het eene conditie sine qua non geweest is, waarop Napoleon met den Oostenrijkschen Keizer vrede gesloten heeft, dat deze laatste zich plegtig verbond, om *bij eene eventuele verwikkeling met Engeland ten minste dezelfde rol tegenover Pruissen te spelen, als welke deze mogendheid gedurende de Italiaansche kwestie tegenover Oostenrijk gespeeld had*, met andere woorden, dat Oostenrijk Pruissen zal beletten, bij eene mogelijke uitbarsting van den oorlog met Engeland, ten gunste van deze mogendheid eene afleiding aan den Rijn te bewerkstelligen. Ook is dit niet minder zeker, dat Keizer Napoleon, nu het tweede bedrijf van het drama ten einde gespoed is zich de veel beteekenende verzekering mag geven, dat thans eindelijk de brug gelegd is, waarover hij hij met eene bijna gewisse kans van welslagen, den reuzenstrijd met zijnen nog altijd zoo geduchten vijand kan aanvangen.

En indien wij nu, aan het resultaat van ons onderzoek gekomen, als van zelven aanleiding vonden, onze bewering betrekkelijk het hoofddoel van Frankrijks tegenwoordigen Keizer in dezelfde bewoordingen waarmede wij dit in het begin van ons opstel deden, andermaal met vrijmoedigheid uit te spreken, vermeenen wij, alvorens tot de behandeling van eenige andere punten van aanbelang over te gaan, ons wel te mogen vleijen, dat wij, in zoover dit klein bestek gedoogde, ons met naauwgezetheid beijverd hebben om alles te doen opmerken, wat slechts eenigermate onze redeneringen klem en nadruk bij zetten en onze bewering staven kon.

Of zouden wij, na alles, misschien de zaak onjuist en verkeerd inzien en wat de hoofdbedoeling van Napoleon betreft, in schromelijke dwaling vervallen zijn? Welnu, die door onze redeneringen nog niet genoegzaam overtuigd geworden is, maar integendeel in den zoeten waan blijft verkeeren, „dat Napoleon, na alles wat geschied is, zijne roeping als hersteller des Franschen Keizerrijks reeds vervuld acht, ja zelfs het hoogste punt der politieke wenschen van het Fransche volk alreede meent te hebben bereikt, die heeft in dit geval slechts kennis te nemen van de redevoeringen dienaangaande in het Engelsch Parlement uitgesproken en van de breedvoerige artikels over dit punt in de Engelsche en Duitsche dagbladen opgenomen, of leze, indien hij hiertoe al geenen lust mogt hebben, eenvoudig maar den *Times* van 21 Julij ll. waar zich die bange bezorgdheid voor Frankrijks plannen onverholen in dier voege lucht geeft: „De gesloten vrede laat Europa in den betreurenswaardigsten toestand. Het militaire overwigt van Frankrijk op het vaste land is eene daadzaak geworden en nogtans zijn die staatkundige veranderingen, welke het gevaar eener toekomstige botsing konden voorkomen, niet tot stand gebragt. Keizer Napoleon is van zijne kracht bewust; hij weet, dat hij, aan de spits zijns legers staande, tegen elken Duitschen held opgewassen is, en dat hij met dit leger iedere zwarigheid zal kunnen overwinnen. En evenwel laat hij Italie onder Oostenrijkschen en Pauselijken invloed. *Hij moet dus gevoelen, dat hij nog meer segepralen noodig heeft om het gebouw van zijn roem te voltooijen, en het is niet moeijelijk te raden op welk punt de storm zal losbarsten. Pruissen moet op zijne veiligheid bedacht zijn en Engeland moet elken stap van zijnen gevaarlijken nabuur zorgvuldig gadeslaan en bewaken.*

(*Wordt vervolgd.*)

alle punten opgravingen te doen. — Den mannen werd deze taak opgedragen, terwijl de vrouwen zich bezig hielden met het wasschen en zeeften van het zand, doch ook hier werd niets gevonden. — *Deze* zeeften door de Indianen gevlochten, worden even als al hun mandwerk gemaakt van de *Wariembo*-stengel, (de *Phrijnium Capuso* ROSE) en dragen den naam van *Manali.*

Eenige der Indianen waren met de honden in het woud gegaan en keerden binnen een uur terug met een hert, dat zij geschoten hadden; het was een fraai beest, met een drietakkig gewei. Ofschoon behoorende tot de familie der (*Cervus Mexicanus* L.) die in het algemeen door de *Arowakken Wérebissiri* genoemd wordt, droeg deze, bij hun den naam van *Béjoe* en behoorde tot die soort, welke de Afrikanen alhier *Wojo-dia* noemen.

Om u een bewijs aan te halen, hoe de beschaving onzer eeuw, zoowel in redetwist als in zeden en gewoonte alhier op haar neus zoude kijken, deel ik u twee bijzonderheden mede, die ik hier ondervond.

Eene onzer Indiaansche vrouwen werd op deze plek moeder, en wel met zoo weinig bemoeijenis voor zich en anderen, dat men waarlijk in de beschaafde wereld, meer drukte maakt, voor het koken van zachte eijeren! Het was laat in den namiddag, de zon dook reeds ten ondergang, toen ik in mijn hangmat, die ik langs den stroom, tusschen twee boomen had opgeschoten, ontwaakte; ik hoorde plassen in het water en het zacht geschrei van een pas geboren kind, ik zie op en ontdek, op twintig schreden afstands, een vrouw met een klein wichtje in het bad; — de vrouw, was de moeder van nog geen uur, — en het kindje een lief meisje, zoo pas de wereld ingerankt. — Velen geloofden steeds, dat wanneer bij de Indianen een kraamvrouw is, de man in haar plaats gaat liggen, zich laat verzorgen en alle bewegingen maakt, als of hij, het groote werk der natuur verrigt had; — de zaak zelve is eenigzins juist, de redenen, zoo als ik ze onderzocht en die ik door onzen grooten volkeren beschrijver Dr. BERGHAUS bevestigd vond, schijnen deze te zijn: voor eeuwen geleden, bestond er steeds een hardnekkige strijd, onder de Zuid-Amerikaansche Indianen-stammen, vooral was het de bedoeling van den eenen stam, om den anderen hunne vrouwen en kinderen te ontrooven, de laatste vooral, om hun stam uit te breiden; — de eerste om hun aanzien groot te maken, — want hoe meer vrouwen, hoe meer slavinnen, en hoe hooger rang onder de stamgenooten. — Wanneer nu de mannen op de jagt gingen, dan bleven de vrouwen en kinderen onder bescherming der grijsaards en jongelingen, doch de Indiaan, wiens vrouw pas moeder geworden was, mogt ter meerdere bescherming van haar en zijn kind, gedurende een paar maanden te huis blijven. Nu is in de Indiaansche spraakbeteekenis, het te huis blijven van een man, gelijk als of men zegt: „Hij ligt boven een vuurtje in zijn hangmat te schommelen — rookt als hij iets te rooken heeft, laat zich door zijn vrouw of vrouwen bedienen als een *Marokkaansche* vorst en doet niets anders, dan *eten*, *drinken*, *rooken* en *slapen*.

Wij wenschten den vader geluk met de geboorte zijner dochter, waar hij wel mede in zijn schik was, daar hij haar, bij zijn terugkomst, terstond zoude uithuwelijken, aan een vriend, die volgens afspraak, hem daarvoor een jagtgeweer, een hond en een *casaveplaat*, had beloofd. Wij wenschten ook de moeder geluk, terwijl, wij er bijvoegden, dat zij indianinnen wel bevoorregten in de natuur waren, die zoo luttel deelden, in den vloek over EVA en hare dochteren, uitgesproken.

Zij en hare mannen vroegen als om strijd, »waarom die EVA dan door den GEEST gevloekt was?" en het verhaal werd hen in hunne opvatting, medegedeeld; de vrouwtjes keken op haar neus, de mannen begrepen het niet, dat *pénari* ADAM, zich aan het verzoek zijner vrouw had overgegeven, »*dat*" zoo zeide een, »*wan boen Ingie, nooit moet doen.*" Een der oudste roodhuiden, had aandachtig geluisterd, en alleen geglimlacht, toen er gesproken werd van »*met smarten baren.*" hij kwam met een ernstig gelaat naar mij toe, tikte mij met zijn wijsvinger, even op den schouder; en zeide: — als of hij verlof verzocht, van iets te vragen: — »*Pénari?*" »wel wat is 't?" — »Hebben" — vroeg hij — in dien grooten tuin waar *pénari* ADAM en zijn wijfje woonden, de honden ook van de verboden vrucht gegeten?" — om er mij maar van af te maken, antwoordde ik: »dat ik het wel geloofde."

Na den nacht rustig te hebben doorgebragt, vertrokken wij den volgenden morgen 30 October, zeer vroeg. De jeugdige moeder, was zoo frisch en vrolijk, als of er niets gebeurd was, wij trokken over eenige watervallen van geringe beduidenis, doch waar de Indianen veel werk mede hadden, om te boven te komen; ook nu, wisselde zich telkens de rivier door bogten af, terwijl hier en daar hoopen steenen, den stroom in het vallen versterkten.

Onze togt ging tot één ure door, toen was het op deze hoogte *zóó* warm, en de Indianen waren door het paarlen, tegen den stroom in, *zóó* vermoeid, dat wij op dit punt, ons kamp lieten opslaan. De Indiaan *Timmerman*, was hiermede zeer in zijn schik, en verzocht den Heer COSTER op deze plek te mogen ponsen, ons een vischvangst zullende laten zien, waarover wij verbaasd zouden staan. Toen hem dit was toegestaan ging er een feest kreet op, alle handen repten zich om het kamp gereed te maken, en om het maal spoedig te kunnen gebruiken; in dien tusschen tijd trokken wij met eenige Indianen het woud in, dat wij op onderscheidene plekken, met door den grond opstekende granietsteenen vonden. De natuur ofschoon hier nog zeer weelderig had reeds een veranderde plantengroei, het bosch was meer open, de grond dorrer en steenachtiger, wij konden op dit punt bemerken: dat wij reeds aan den lagen voet van de zuidelijke bergketen waren.

Nadat onze gidsen eenigen tijd vruchteloos gezocht hadden vonden zij zekere *liaan*, NÉKOE of stinkhout geheeten, zij was bladerloos en, van 3 tot 5 duimen dik. Zij had al klimmende tot in den kruin der boomen, eene menigte dier ranken aan elkander geslingerd; dit was nu het benoodigde voor de vischvangst «*ponsen*» geheeten.

De Indiaan ANDRIES klom als een aap tegen de rank op, met zijn mes in den gordel, greep zich, bovengekomen, aan de tak vast waar de NÉKOE gehecht was, — sneed haar af en liet zich toen weder langs den stam des booms omlaag zakken.

Terwijl wij daar stonden te kijken, en de Indianen bezig waren het rankgewas in stukken van 3 voeten lengte te kappen, zagen wij hen op eens verschrikt de vlugt nemen, onder het geroep: «*Pénari*, loekoo boen! wan sneki, (pas op, eene slang!») Wij keken op en ontdekten in onze nabijheid een tien voeten lange slang, die zich bedaard om een boomstam gekronkeld had en met hare bliksemende oogen rond keek, waarom wij haar kwamen storen? de zwarte gevorkte tong glibberde in en uit den bek — zij blies haren nek gedrogtelijk dik op, en zag er niet gastvrij uit. — De Heer COSTER maakte weinig complimenten; hij leide zijn geweer aan, trok af en de kop van het gedrocht hing verbrijzeld langs het ligchaam; het was zoo dik als een mans arm — had een zwarte lijn op den rug; — het einde der staart was geel rood, het geheele ligchaam helder rood, de zijschubben geranderd en de kruipschilden ligt rood. Men noemt haar *Liengi redi-terre* (Indiaansche roodstaart.) Zij is de (*Boa Hortulana* L); is eene *Dryade* en bezit alzoo geen giftoestel.

Wij verlieten deze plek — en de Indianen met de *Nékoe* beladen geleidden ons naar de kreek waar het *Ponsen* zoude plaats vinden. — Daar aangekomen, wachtten de vrouwen en jongens ons reeds met de corjalen; de tot 3 voeten lengte gekapte stukken, werden nu in het water aan de kreekkant, op een steen aanhoudend geweekt en plat geslagen, hetgeen tot uitwerking had, dat de oppervlakte als zeepsop schuimde: met dit slaan gingen zij zoo lang voort, tot dat het plantensap er uitgebeukt was — toen wierp men de vezels weg. Naauwelijks had het sap eenige oogenblikken in het water gewerkt, of wij ontdekten eene groote woeling in het zelve, veroorzaakt door de visschen, die van het vocht bedwelmd, bovenkwamen en in de rondte zwommen; — nu begon het werk der vrouwen en knapen, die de offers met stokken doodsloegen en andere visschen van kleiner soort, met de handen grepen en in de corjalen wierpen. Nadat er zooveel gevangen was, dat men niet meer bergen kon, eindigde de vangst.

Wat een verbazende rijkdom aan visch! In het kamp teruggekeerd zijnde, telden wij meer dan honderd *Anjoemara's* de Heimaar. (*Erijthrinus Trahira* Spix,) bij door de *Arowakken Aïmora* geheeten, van twee tot vier voeten lengte, die men in het bewoonde gedeelte der volkplanting, zonder eenige moeite, zeker voor drie gulden per stuk door elkander zoude hebben kunnen verkoopen; overigens waren er talooze *Siparis*, *de Rogge*, eigentlijk de (*Trygon hystrix* D'ORBIGNY) die de *Arowakken Doeboeli* noemen — *Warakoès* (*de Lori Caria plecostomus* L) *Koemaroe's* — *Pakosi's* of *Pakwisis*; al deze soorten van een uitmuntend fijnen smaak; ook was er een *Prakè* of sidder-aal gevangen (de *Gymnotus electricus* L) in *Brasilie Poraquè* geheeten, eene groote menigte *Pirëns* (de *Serra Salmo Niger*); benevens eenige allerprachtigste vischjes, iets grooter, doch gelijk in kleur en schittering aan de goudvisschen *Toekoemaroe* genaamd. — Terstond werden er eenige *Anjoemara's* in versch water gebragt, om het nadeelige van de *Nékoe* voor ons schadeloos te maken en tot het maal gereed gemaakt, de overigens werden zonder hen van de schubben te ontdoen, langs den rug opengehouwen, en op een sterk rookend vuur, gelijk de *Elften* gerookt, hetgeen men alhier *Barbakotten* noemt. De Indianen verzekerden ons, van in twee dagen, door het *ponsen*, hun drie corjalen met *Anjoemara's* te kunnen vullen.

Ons *dinér* was dien dag vorstelijk te noemen; eerst echte schildpad-soep, daarna visch, zoo fijn als zalm — wildbraad van een hert, in onze schatpligtige wouden gevangen, — een geroosde bout van een *Pouwies* en bij het *dessert* eene *Nanne* (*Ananas*) die de Indianen hadden medegebragt en ons verzorden — daarna — o heerlijk leven! een hangmat en een Havanah sigaar!

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 11n. dezer, de kol. schroefstoomboot *Paramaribo* kapt. J. F. Meijer, van Demerarij.

Den 14n, het schip *Stad Stavoren*, kapt. J. G. Bakker qq. van Genua; — De Gezagvoerder kapt. H. Hoekstra is ter hoogte van Madeira, op 43 gr. 4 m. N. B. en 13 gr. 49 m. W. L. overleden.

VERTROKKEN.

Den 14den, de Fr. stoomboot *Flambeau* naar Cajenne.

UITGEKLAARD.

Den 13den, de Eng. Brik *Benjamin Cushing*, kapt. J. Power, naar Gloucester, lading: 205 vaten Melassie 28,162 gall. en 7 balen Cacao 965 pond.

Den 14den: de Ned. sloep *Satellite*, kapt. Eliazer Soesman, naar Demerarij, lading: 48 vaten Suiker 68,499 pond, 12 Kazen, 6 vaatjes Saucisjes, 4 dito Zuurkool, 4 kisten Koopmanschappen, 2 tobbetjes Haring, 1 v. Boter, 1 pond zwarte Thee, 2 dozijn Speelkaarten, 3 dito Lampglazen en 8 stukken Letterhout.

AANGEKOMEN TE GREENOCK.

Den 31sten October, *Equator*, kapt. Nieuwenhuis.

TE CLYDE.

Den 3den November, *Elisabeth Rose*, kapt. Rosa.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 10den November, *Juno*, kapt. Roszberger.

Idem, *Stad Leeuwaarden*, kapt. van Dijk.

UIT LIVERPOOL.

Den 10den November, *Wieka*, kapt. Eefting.

TE AMSTERDAM LAGEN IN LADING NAAR HERWAARTS.

Anna Maria Henr., kapt. Zwanenburg.
Arend, kapt. Goosens.
Jetskelina Wija, kapt. Doornbosch.
Vlijt, kapt. Engelsman.
Teelkina Meinskina, kapt. de Haan.
Cornelia, kapt. Dogen.
Josephine, kapt. Hofker.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Loreleij*, kapt. Scholtens, adres bij M. M. Curiel. Sluit 20 dezer.

Het nieuw gekoperd schip *Wilhelmina*, kapt Klint, adres bij H. Degenhard. Sluit 6 Januarij e. k.

Het schip *Anna Lena*, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal. Sluit 8 Januarij e. k.

Het schip *Maximiliaan*, kapt. Schill, adres bij J. M. Polak.

Het schip *Compagnie*, kapt. Kuijper, adres bij J. C. Oosterbaan.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*: Mevrouw Beazley en Bediende en M. Nikelson, Zuster en Bediende, Mejufvrouw M. Jones, de Heeren E. J. Polak en Zoontje, M. S. Bromet, E. Unsleur, P. Mach Intosh, Ths. Harper en J. Warnes.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Fransche stoomboot *Flambeau*: de Heer E Unsleur.

HANDELBERIGTEN.

Amsterdam, 14n. *November* 1859.

SUIKER. Onze Suikermarkt heeft zich sedert de laatste mail goed gesouteneerd en zijn verscheidene partijtjes Surinaamsch uit de hand afgedaan van *f* 28½ a *f* 31½.

KOFFIJ. Java prijshoudend: — van de aangevoerde Surinaamsche per *Caspar de Robles* is eene veiling van 700 balen, meer of minder aangeslagen, afdoeningen uit de hand niet bekend.

KATOEN. *f* 31 a *f* 52.
CACAO. *f* 35 a *f* 36.
ARROWROOT. 25 cent.
TONCABOONEN. *f* ½ a *f* 1⅛.
HOUT. Nominaal.
RUM. *f* 12 *f* 18.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. Salomons.

Dingsdag den 13 December 1859.

De Koffij-Plant. *De Vrede* c. a. — *f* 32,000 *Opgehouden.*

BURGERLIJKE STAND.

Op den 16n. December 1859, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Frans Nicolaas van Trigt en Elisabeth Maria Kerster.

Van den 11den tot den 15den December 1859, zijn ingeschreven, als overleden:

Den 11den, Isidor Abtsregt, 24 jaren.
Den 12den, Joseph Louis Castagne, 20 jaren en 3 maanden.
Idem, Barbara Elisabeth Rochéteau, 58 j.
Den 13den, Eduard Alexander Oosterham, 43 jaren.
Idem, Josua Johannes Einde, 67 j. n. g.
Den 14den, Juliana Margaretha Loggrie, 42 j.
Den 15den, Henrij Eduard van Leeuwaarde, 4 maanden en 2 weken.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Post - Kantoor

De Mail paketten zullen op Woensdag den 21n. dezer, des middags ten 12 ure, worden gesloten en verzonden per de Stoomboot *Paramaribo.*

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 9n. December 1859.

Van de slavin *Charlotte*, geboren in 1817, dochter van *Jella*, en hare kinderen *Charles*, geboren in 1838, *Hendrik*, geboren in 1840 en *Jella*, geboren in 1847, toebehoorende voor den vrijdom aan J. C. E. Meijer.

Van de slavin *Theresia*, geboren in 1824 dochter van *Roza*, en haren zoon *Johannes Julius*, geboren in 1857, toebehoorende voor den vrijdom aan S. A. Soest.

Van het slavenkind *Catharina Antoinette* geboren in 1858, dochter van *Albertina* toebehoorende voor den vrijdom aan J. P. W. van Eijck.

Van het slavenmeisje *Henriette*, geboren in 1848, dochter van *Madelo*, toebehoorende voor den vrijdom aan P. Boon.

Bij Gouvernements-resolutie van den 14 December No. 1; is voor de vaartuigen komende van *Curaçao*, hetzij regtstreeks van daar, hetzij na het aandoen van andere plaatsen, eene quarantaine vastgesteld, waarvan de duur op *veertig* dagen, te rekenen van de afreize uit *Curaçao*, is bepaald, voor zooveel betreft die vaartuigen, welke sedert hun vertrek van daar, geene andere door eenige epidemische ziekte aangetaste plaats hebben bezocht, en waarop zich na dat vertrek, geene gevallen van gele koorts of van eenige andere epidemische ziekte hebben voorgedaan.

Bij Gouvernements Resolutie van den 8 December No. 6, is aan Jacoba Linch, zich noemende Jacoba Rebecca de Haas, vergund om met weglating van haren familienaam Linch, dien van de Haas te voeren, en om bij haren voornaam Jacoba, dien van Rebecca, te voegen en zich alzoo te blijven noemen.

Jacoba Rebecca de Haas.

Transport.

Den 16den December 1859. C. B. Samuels als gemagtigde van J. W. Fleming aan J. W. Heijmans, van het Huis en Erf aan de *Hofstraat*, N. W. La. D No. 1456, O. W. La. D No. 672.

Paramaribo, *den* 16 *December* 1859.

Hijpotheek.

Den 12 December 1859. H. P. Nehrkorn 1e. hijpotheek, ten behoeve den provisioneelen Weesmeester voor di verse minderjarigen, te vestigen op het Huis en Erf aan de *Gravenstraat* N. W. La. A No. 15, O. W. La. B No. 43 | 44.

Paramaribo, *den* 12 *December* 1859.

De Provisioneele Weesmeester verwittigt belanghebbenden wier hijpothequaire schuldvorderingen geheel of gedeeltelijk op ultimo dezer zullen verschijnen, dat hij als gewoonlijk ten zijnen kantore zal vaceren tot ontvangst der aftelossen kapitalen alsmede van de verschenen interessen: met uitnoodiging aan dengenen die het voornemen mogt hebben, zich tot het bekomen van prolongatie aan den Pupillairen Raad te wenden, sulks in tijds te doen, en hem daarvan te doen blijken, vermits alle schuldvorderingen en interessen, op ultimo dezer verschenen, en niet in tijds voldaan en waarvan geene prolongatie door den Pupillairen Raad zijn verleend, in den aanvang der volgende maand door regtsmiddelen zullen worden opgevorderd.

Paramaribo, *den* 16 *December* 1859

Surinaamsche Koloniale

BIBLIOTHEEK.

De COMMISSIE van beheer berigt mits deze aan belanghebbenden, dat de CATALOGUS der Bibliotheek, bevattende ruim 500 nummers, in druk verschenen en al hier ontvangen is.

Deze Catalogus, met het Reglement daarbij gebonden, zal gratis aan de geregtigden tot het bezoeken der Bibliotheek worden uitgereikt, en is voorts tegen 50 cent verkrijgbaar bij den Boekhandelaar Wipkels; bij wien tevens voor een ieder *kosteloos* het Reglement der Bibliotheek afzonderlijk te bekomen is.

Namens de Commissie voornoemd,
De Secretaris.
P. M. NETSCHER.

Paramaribo, *den* 15 *December* 1859.

ADVERTENTIËN.

☐ CONCORDIA.

VERG.·. en INSTALL.·. van den benoemden gedep.·. gr.·. Mr.·. Nat.·. in den 1n. of LL.·. gr.·. op MAANDAG den 19n. dezer, des avonds te *zeven* ure *precies*.

[16471]

De KERKELIJKE COMMISSIE voor de *Hervormde Christelijke Eeredienst*, herinnert de Leden der Gemeente aan de vernieuwing van de huur der Zitplaatsen in het Kerk-Gebouw der Gemeente voor het Jaar 1860, met uitnoodiging aan degenen, welke hunne plaatsen wenschen te behouden, de bewijzen daarvoor vóór of uiterlijk op ZATURDAG den 31sten December e. k., tegen betaling te doen afhalen bij den Penningmeester der Commissie den Heer H. H. KRAMER, bij gebreke waarvan, op grond van art. 14 van het Reglement op het beheer der Kerkelijke fondsen, over die plaatsen zal worden beschikt ten behoeve van anderen.

Paramaribo, *den* 17 *December* 1859.
Voor de Commissie voornoemd,
De Secretaris.
B. C. VAN DEN ENDE.

De KERKELIJKE COMMISSIE voor de *Hervormde Christelijke Eeredienst*, brengt ter kennis van de Leden der Gemeente, dat ingevolge art. 12 van het Reglement op het beheer der Kerkelijke fondsen de begrooting van de Kerkelijke inkomsten en uitgaven, voor het Jaar 1860, van af DINGSDAG den 27sten December gedurende *acht* dagen, ter inzage ligt ten huize van den Penningmeester der Commissie den Heer H. H. KRAMER.

Paramaribo, *den* 17 *December* 1859.
Voor de Commissie voornoemd,
De Secretaris,
B. C. VAN DEN ENDE.

BEHEERDERS

der plantaadje *Ellen*, bieden bij inschrijving te koop aan, mits het hoogste bod goedgekeurd wordende:

24 vaten SUIKER,

om voor rekening en risico van den kooper van plantaadje te worden afgehaald, en waarvoor de inschrijvings-biljetten zullen worden aangenomen bij het Wees-Departement tot Dingsdag den 20 dezer, des voormiddags om 10 uren.

Paramaribo, *den* 14 *December* 1859.
(16472.

Verhuring van Slaven.

Gegadigden tot het huren van ongeveer

90 *privé* S L A V E N,

kunnen zich, tot het bekomen van nadere inlichtingen, vervoegen ten kantore van

(16473) A. G. VAN SON.

Een welgemeend hartelijk VAARWEL toegewenscht bij mijn *vertrek* naar *Holland* aan Vrienden en Bekenden.

Braamspunt; 13 *December* 1859.
(16474 ABM. VERRIJN STUART.

VERANDERING VAN WOONPLAATS

S. del Castilho,

Photographist,

is thans woonachtig in het Huis aan de *Keizerstraat*, schuins over 's Lands Waag.

Berigt tevens het geacht publiek dat hij nu in de gelegenheid is om

Welgelijkende Portretten.

op eene *geheel nieuwe en verbeterde* wijze te leveren waarvan eenigen ter bezigtiging in zijn ATELIER gereed liggen.

Beveelt zich bij voortduur in de gunst van het geacht Publiek, onder belofte van eene *prompte en civiele bediening.*

( ) Op nieuw ontvangen en bij den ondergeteekende verkrijgbaar, mits

à CONTANT:

Heeren Panama's-, Ital:-, Bruine Stroo en Zwarte Castoren HOEDEN.

Ronde en ☐ *Beschuit*, Walnooten, Hazelnooten,

Juffers AMANDELEN à 75 cts. per pond, No. 1 ZALM en dito MACKREEL in tobbetjes, BOKKINGS, Versche ZALM MACKREEL en OESTERS in ponds blikjes.

Schoensmeer, *Rooswater*.

Super fine MOSTARD, Geurige Zwarte en Groene THEE, ROZIJNEN, CORINTEN en differente soorten SPECERIJEN.

Patent, Raap en Sperm olie, echte sperm. kaarsen.

Winchesters dito en ZEEP en veel meer andere GOEDEREN. ( )

Paramaribo, *den* 17 *December* 1859.
A. C. Bosmans.

Laatste Waarschuwing

Tusschen de *Kers* en *Nieuwjaarsdagen* zal de ondergeteekende verpligt zijn alle uitstaande pretentien voor RIJ en WINKELGELD ter *dagvaarding* over te geven.

Paramaribo, *den* 17 *December* 1859.
( ) J. H. C. WOLFF.

De ondergeteekende waarschuwt een ieder om *niets* hoegenaamd, op zijn naam te leveren, zonder zijne eigen handteekening, zullende anders geene betaling door hem plaats vinden.

Pl: *Leliëndaal*, 18 *December* 1859.
(16475 J. M. VIEIRA.

Voor de *Kersdagen* !!!

te bekomen bij

M. D. HUIDEKOPER:

Opgemaakte Dames Hoeden, Barège Omslagdoeken, Balkapsels en Bloemenkransen, C R I N O L I N E S. Zwarte Zijde zeer geschikt voor kleedjes.

Kraagjes en Kanten.

Voorts nog voorzien van:

Extra qualiteit Zwarte T H E E in trommels van 5 pond en bij het pond,

BROODSUIKER,

Roode kelders Genever, BRANDONS Compositie Waskaarsen, Patent, fijn en Machine Olie in pullen. Blanke

***Levertraan* in flesschen**

Garen Hemden Linnen in $\frac{1}{4}$ en $\frac{1}{2}$ stukken, Engelsch Garen Drill, Curaçaosch Drill, Ligt en Zwaar ZEILDOEK,

Koffij en Cacao *Zakken*.

Visschers, Bind en Zeil G A R E N.

Taaije, Brosse, Zink en Comp: Lei *SPIJKERS*,

Breeuwwerk, Machine Pakking, Russische Talk, Koolteer in pullen, Rum en Schuimvaten Hoepels, Veld en Timmergereedschappen IJZEREN PLATEN, IJzeren Potten, Smeltkroezen, Dun Platlood, Hagels en Loopers.

Aangemaakt Loodwit en andere

VERFWAREN.

Alsmede:

Droogewhite pine planken IJzeren *Geldkistjes* en

Dakleijen.

16476

HOEDEN MAGAZIJN.

J. G. FONSECA FZ:

heeft in Commissie, per onderscheidene schepen, ontvangen:

Allerhande soorten Dames-, Heeren-, Jongens, Meisjes- en Kinderen Zwarte, FLAMBARDS, Italiaansche Fantaisie en

Andalon form *HOEDEN*;

met en *zonder* bruine randen Zwarte

Mantilles, dito Taffetas.

Bruin, Rood en Blaauw SATIJN, Fransche Merinos 10 | 4 breed, CRINOLINES of Cages, COIFFURES à fleurs et Chénilles. Kinderhesjes, extra Moiré Antique in verschillende kleuren, *Turquoisie noire*. Satin d'Espagne, Zwart zijde fluweelen LINTEN, Geborduurde KRAGEN en ZAKDOEKJES, groote Dames OMSLAGDOEKEN, Dames en Heeren *Hoeden Linten*. Gemaakte Zwart Lakensche en Stoffen

***PALETOTS* en *ROKKEN*.**

Fijn Geruit echt BUCKSKIN, differentes oorten STOFFEN voor Paletots en Broeken. *Goud* en *Zilver* GALLONS en Gouddraad; Mans; Jongens en Kinderen Lakensche en andere kleuren PETTEN. Witte en Gekleurde Castoren HANDSCHOENEN, en meer andere

Goederen.

[16477]

Voor Nieuw Jaar!!!

Bij *E. EMANUELS Jz:*

***Panama-*, *Castoren-*, Heeren en Dames Italiaansche *Stroohoeden*, Bruine dito, extra *Zwarte Thee*,**

en veel meer andere GOEDEREN.

(16478)

A. H. VAN BORCHAREN & Co.

Boekhandelaren.

bieden te koop aan:

REGLEMENTEN

op de *Exercitien* en *Manoeuvres* van de Infanterie, van het 1ste tot en met het 4de gedeelte.

☞ Verder dient tot narigt dat de

Gouvernementsbladen

over 1858, per de *Juno*, Kapt. ROSZBERGER verzonden, en bij arrivement alhier verkrijgbaar zullen zijn.

Paramaribo, *den* 6 *December* 1859.
[16479]

Mary Broughton!!!

Aangebragt per bovengemeld Vaartuig:

Nieuwe *Bakkeljaauw*,

Haring, Makreelen, Shad, Zalm, Bass, Bokkings, vaten Clear, Mess, Prime Mess, Prime en Shoulder SPEK, $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{4}$ dito Family Mess SPEK, Reuzel in $\frac{1}{1}$, $\frac{1}{2}$ en $\frac{1}{4}$ vaten, Extra SHOULDERS HAMMEN in oxh., tierc. en vaten,

vaten extra Mess Vleesch,

Family Vleesch en heerlijke Gezouten Ossentongen in $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ en $\frac{1}{8}$ vaatjes,

Super Fine B L O M*; *Beste qualiteit Bruine* en *Witte O. I. RIJST

in balen, Carolina dito in tierces en blomvaten, extra BLADEN en PRUIM TABAK, Winchester's Smeerkaarsen van 6 tot 16 in 't pond, Geele en Witte, Bruine en Zwarte Zeep, ronde en ☐ Witte Beschuit in $\frac{1}{1}$ vaten, Witte Boonen, Deliciuse Vijgen, Kisten extra Zwarte Thee, Rozijnen in $\frac{1}{4}$ en $\frac{1}{2}$ kistjes, Corinten in vaten.

Nog in voorraad:

Onversneden ROODEWIJN in oxhoofden, Vermouth, Zoete Olie, Absinthe, Sardines, Breeuwwerk, 1, $1\frac{1}{4}$ en $1\frac{1}{2}$ Dms. P. P. PLANKEN, 1 en 2 Dms. W. P. DITO. Pik, Teer, Harpuis, Sp. Terpentijn, Todo, Axen, Handbijlen, en veel meer andere GOEDEREN.

Verkrijgbaar bij

Gebrs van Praag.

( )

DE PILLEN VAN HOLLOWAY zijn ontegensprekelijk het beste van alle bestaande middelen voor *borstkwalen* en *hoest*. Het aantal genezingen door deze pillen bewerkt, en wel bijzonderlijk in gevallen van verouderde borstkwalen en hoest, laten bij allen die er gebruik van hebben gemaakt geen twijfel over, dat zij alle andere middelen ver overtreffen. Wanneer de lijder in gebruik dezer pillen eenigen tijd volhardt, dan is zijn herstel zeker, zelfs daar waar elkander middel faalt; en het is eene onbetwistbare waarheid, dat ieder gal- en *leverziekte* spoedig wordt genezen door dit onwaardeerbaar middel.

Deze *PILLEN* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à f 1, f 3 en f 5. (16480)

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.